

ČESKOSLOVENSKÁ AKADEMIE VĚD
GEOGRAFICKÝ ÚSTAV

STUDIA GEOGRAPHICA

Vydává: Geografický ústav ČSAV Brno

Redakční rada:

Břetislav BALATKA, Jan BÍNA, Tadeáš CZUDEK, Miroslav MACKA,
Dagmar MAJEROVÁ (výkonný redaktor), Alois MATOUŠEK (vedoucí redaktor),
Jan MUNZAR, Jan POKORNÝ, Jaroslav RAUŠER, Vladimír VAHALA (předseda)

Adresa redakce: Geografický ústav ČSAV, Mendlovo náměstí 1,
662 82 Brno, ČSSR

STUDIA GEOGRAPHICA 83

GEOEKOLOGIE BRNĚNSKÉ AGLOMERACE

Jan Bina - Čestmír Folk a kolektiv

BRNO 1983

6.2	Antropogenní změny v půdách aglomerace /D.Sekaninová/	86
6.3	Eroze půdy proužící vodou /O.Stehlík/	88
III.	B I O T I C K E P R V K Y B R N Ě N S K Ě A G L O M E R A C E	
7.	R O S I L I N S T V O	
7.1	Charakteristika prvku v území aglomerace /A.Buček, J.Lacina/	97
7.2	Geobiocenózy, vegetační stupně, ekologické fady a skupiny typů geobiocenných /A.Buček, J.Lacina/	106
7.3	Synantropní vegetace Brna /L.Vaněčková, F.Grüll/	111
8.	Z I V O Č I S S T V O	
8.1	Bezobratlí /Coleoptera a Mollusca - Gastropoda/ /Z.Šustek, J.Vašátko/	116
8.2	Ryby /S.Lusk, V.Hlavová, I.Brunner, J.Kocián/	123
8.3	Obojživelníci a plazi /J.Kokeš, B.Král, J.Pellantová/	131
8.4	Ptáci /K.Hudec, F.Balát, M.Beklová, Č.Folk, J.Havlin, I.Kožená, J.Pikula/	137
8.5	Savci /J.Pelikán, J.Zejda, R.Obrtel, V.Holišo- vá, M.Homolka, J.Nesvadbová, J.Jirmanová, J.Ryšavý/	148
IV.	S O C I O E K O N O M I C K E P R V K Y	
	B R N Ě N S K Ě A G L O M E R A C E	
9.	O B Y V A T E L S T V O	
9.1	Charakteristika prvku v území aglomerace /B.Nováková/	169
9.2	Úroveň bydlení obyvatelstva /V.Toušek/	182
9.3	Postavení Brna v migračním pohybu obyvatelstva /P.Tomášek/	192
10.	P R Ř M Y S L	
10.1	Charakteristika prvku v území aglomerace /J.Mareš/	199
10.2	Analýza lokalizační orientace průmyslu Brna /D.Borecký/	204
10.3	Hlavní impulsy ovlivnění městské krajiny průmyslem /O.Mikulík/	210
11.	Z E M Ě D Ě L S T V Ě /J.Ungerman, A.Götz/	
11.1	Charakteristika prvku v území aglomerace	226
11.2	Působení abiotických, biotických a socioekonomic- kých faktorů na zemědělství v brněnské aglomeraci	230
12.	O B Č A N S K Á V Y B A V E N O S T /A.Vaishar/	
12.1	Charakteristika prvku v území aglomerace	234
12.2	Zhodnocení dostatečnosti kapacit občanské vyba- venosti v Brně	248
12.3	Hlavní impulsy ovlivňování městské krajiny občanskou vybaveností	253
13.	D O P R A V A	
13.1	Charakteristika prvku v území aglomerace /S.Řehák/	255
13.2	Hodnocení vzájemných vazeb silniční dopravy a urbanistické struktury v Brně /M.Viturka/	257
13.3	Ovlivňování životního prostředí brněnské aglo- merace dopravou /J.Kucín, J.Zapletalová/	267
14.	R E K R E A C E /J.Vystoupil/	
14.1	Charakteristika prvku v území aglomerace	275
14.2	Vztah socioekonomické struktury a rekreační aktivit obyvatelstva	283
14.3	Hlavní impulsy ovlivňování městské krajiny rekreačními činnostmi	286
V.	O C H R A N A P Ř Ě R O D Y A K R A J I N Y	
15.	S O U Č A S N Ý S T A V A P E R S P E K T I V Y O C H R A N Y P Ř Ě R O D Y A K R A J I N Y B R N Ě N S K Ě H O P R O S T O R U /A.Buček, J.Lacina/	
15.1	Specifika ochrany přírody a krajiny v urbanizo- vaných oblastech	295
15.2	Vybrané segmenty krajiny vyžadující zvýšenou pečí a ochranu	296
15.3	Ochrana genofondu	307
15.4	Zajištění územní ochrany krajiny	312
VI.	M E Z I P R V K O V Ě R O Z B O R Y A Z Á V Ě R Y	
16.	P R O C E S Y P R O B Ě H A J Ě C Ě V P Ř Ě R O D N Ě S F Ě R Ě M Ě S T S K Ě K R A J I N Y	
	B R N A /J.Raušer/	
16.1	Geobiocenózy a náhradní cenózy	319
16.2	Dynamika interakcí biotické složky	324
16.3	Hodnocení stupně stability studované biotické složky	326

8. ŽIVOČIŠSTVÍ

8.1 Bezobratlí /Coleoptera a Mollusca - Gastropoda/

Z. Šustek & J. Vašátko

Zvýšena bezobratlých brněnské aglomerace je ovlivněna soubojem faktorů, jež jsou dány existencí 1. dubového, 2. bukodubového a 3. dubobukového vegetačního stupně /ve smyslu A. Zlatníka/ kam lze z biogeografického hlediska studované území zařadit. Kromě toho je též pod silným vlivem člověka a produktů jeho činnosti.

Studium brouků /Coleoptera/ a měkkýšů /Mollusca/ na území aglomerace bylo proto zaměřeno na:

- zjištění druhových spekter obou skupin bezobratlých na různých typech stanovišť ve městě
- zjištění změn, které vyvolala urbanizace ve složení fauny
- zjištění způsobů, kterými je možné pomocí těchto živočišných skupin indikovat biotickou hodnotu sledovaných geobiocenoidů.

Výzkum byl prováděn na pěti typech stanovišť na výše lokálitech ve městě. Lokality byly zvoleny tak, aby jednak vystihly všechny typy společenstev na území Brna a jednak tak, aby umožnily vyhodnotit změny ve složení studovaných taxocenóz od okraje města do jeho středu. Sledovaná stanoviště náležela těmto pěti typům:

- 1/ společenstva na březích vod a toků /břehy bažinatých rybníčků pod Zaječí horou u Soběšic/
- 2/ společenstva lužních lesů a parků s vysoko položenou hladinou podzemní vody /lužní les Ráječek, Lužánky a z historického hlediska i silně změněný park na nám. 28. října/
- 3/ společenstva parků vzniklých přímo přeměnou lesa a jeho začleněním do intravilánu /Čertova rokle a rokle proti ústí Hakenovy ulice na Okružní v Lesné/. Tato stanoviště se svými mikroklimatickými podmínkami a prostorovou strukturou blížila nejvíce dubohabrovým hájům v bukodubovém vegetačním stupni v okolí Brna
- 4/ společenstev parků, zahrad a proluk /zahrada na Lišenské a Břeňkové ulici a travnatý pás na Kraví hoře, dále severní a jižní svah Špilberku/
- 5/ společenstva "asfaltové pouště" ve středu města /historické

centrum města a ulice bez stromů, předzahrádek a častých průseků mezi domy/.

Materiál byl získáván pomocí zemních pastí s formalinem /trouci/, měkkýši byli získáváni individuálním sběrem na malých ploškách /30 x 30 cm/ na těchž plochách, kde byly položeny pasti. Celkový materiál měkkýšů byl pak doplněn o měkkýše zachycené v zemních pastech.

Počet zemních pastí na každém sledovaném stanovišti byl určen velikostí té které plochy a možnostmi jejich ukrytí před výjevností. Často docházelo totiž k jejich ničení. Na většině ploch však bylo položeno 5 pastí, na Břeňkově ulici 2 pasti. Celkem bylo sebráno 9 609 exemplářů brouků patřících do 304 druhů a cca 200 exemplářů měkkýšů náležejících k 15 druhům. Malý počet měkkýšů si lze vysvětlit tak, že uvnitř města existuje jen málo ekotopů, vhodných pro tuto živočišnou skupinu.

charakteristika brouků brněnské aglomerace

Fauna brouků brněnské aglomerace je značně ekologicky difenzovaná. Při uplatnění historických hledisek můžeme rozlišit v intravilánu Brna dvě výrazně skupiny stanovišť.

Prvou skupinu tvoří stanoviště, na nichž byl po celou dobu historického vývoje města zachován více méně původní vegetační kryt, nebo alespoň jeho prostorová struktura. Na takových stanovištích se setkáváme i v samém centru města s velmi záchovalými společenstvy brouků, která odpovídají svým druhovým složením anatoliickým stanovištěm v otevřené krajině /Lužánky, Ráječek, lužním lesům v aluviových jihomoravských fek, rokle v Lesné, Habrovým doubravám v okolí Brna/.

Druhou skupinu tvoří stanoviště, která během historického vývoje města prodělala více zásahů, které změnily původní vegetační kryt a jeho prostorovou strukturu. Na takových plochách stávající stav fauny velmi závisí na zapojení druhotně /nebo terciárně či kvaternárně/ vysazené stromové vegetace, na jejím stáří a na způsobu hospodaření na takových plochách. V zásadě druhové složení na těchto stanovištích odpovídá společenstvům kulturní

stepi v brněnském okolí, s rostoucí hustotou stromové vegetace do druhových spekter pronikají ekologicky nejtolerantnější druhy západopalearktického arboreálu /*Abax ater*, *Stomis pumicatus*, *Pterostichus oblongopunctatus*, *Othius punctulatus*/, které při úpiném druhotném zapojení stromové vegetace ovládnou celé společenstvo /severní svah Špilberku/. Pravidelné záležání zahrad, jehož účinek je zesílený ještě zastíněním stromy, nebo přilehlými budovami se projevuje pronikáním vlhkomočivých druhů charakteristických pro aluvia řek.

Charakteristika fauny měkkýšů brněnské aglomerace

Fauna měkkýšů je v rámci intravilánu města Brna zastoupena ve srovnání s faunou brouků /Coleoptera/, jen velmi slabě a proto nemohla být ani použita pro statistické hodnocení. Přesto však nám svým druhovým složením může poskytnout obraz o zachovalosti jednotlivých geobiocenoidů. Materiál pochází ze stejných ploch jako materiál brouků /Coleoptera/. Také zde se liší druhové složení měkkýšů fauny obou výše zmíněných skupin stanovišť.

Zachovalost a relativně přirozený charakter stanovišť první skupiny /Ráječek, Lužánky, rokle v Lesné/ překvapují druhovou diverzitou fauny měkkýšů. Lužní charakter stanovišť potvrzuji druhy jako je *Arianta arbustorum*, *Bradybaena fruticum*, *Cepaea hortensis*, *Perforatella bidentata*, *Cochlodina laminata*, v roklích v Lesné se setkáváme s typicky hájovou faunou reprezentovanou druhy *Helix pomatia*, *Euomphalia strigella*, *Monachoides incarnata* apod.

Ve druhé skupině se již projevuje určité ochuzení a převládání některých druhů. Tak např. na travnatých místech mezi domy na Lesné se setkáváme s druhy jako je *Helicella ovvia* a *Cepaea vindobonensis*, které lze považovat za druhy kulturní stepi. Na severním svahu Špilberka se objevují druhy se širokou ekologickou valencí, na jižním svahu se setkáváme dokonce se stále přežívajícím výsadkem druhu *Zebrina detrita*, která je charakteristická pro nejteplejší lokality našeho státu. V zahrádkách a na travnatém pásu na Kraví hoře převažují hlavně nazí plži.

Vliv antropického vlivu a urbanizačního tlaku na společenstva

Bez ohledu na druhové složení společenstva na jednotlivých stanovištích, můžeme v ovlivnění těchto společenstev rozèznat dve stadia. První stadium se vyznačuje prudkým zvýšením dominance 1 - 2 druhů, které početně tvoří 80 - 90 % všech jedinců ve společenstvu a silným snížením dominance všech ostatních druhů, které jsou často zachycováni až na hranici své registrovatelnosti. V porovnání s analogickými společenstvy ve volné krajině, /až umělými nebo přirozenými/, je v tomto stadiu druhové spektrum více méně zachováno. Rovněž součet abundance všech druhů je blízký součtu abundancí v analogických společenstvech ve volné krajině. Po postupném ochuzování druhových spekter vlivem antropického tlaku, jsou nejdříve postihovány velké formy střevlíkovitých a krabíkovitých /*Carabus spp.*, *Ocypus spp.*, *Staphylinus spp.*/ . Tyto druhy zpravidla již chybí téměř ve všech studovaných společenstvech v brněnské aglomeraci. Toto prvé stadium antropogenní degradace společenstva je indikováno relativně nízkými hodnotami ekologické diverzity, které kolísají v mezích 0,9 - 1,9 bitu /výjimka lužní les Ráječek na okraji města 2,6 bitu/, zatímco analogická společenstva v otevřené krajině mají hodnoty ekologické diverzity zpravidla větší než 2,5 bitu /Šustek 1980/. V tomto stadiu můžeme považovat stupeň pozměnění společenstev ještě za reverzibilní. Setkáváme se s ním tam, kde byl na stanovišti zachován původní vegetační kryt a do jisté míry i v umělých společenstvech na okraji města.

Druhé stadium se vyznačuje značným ochuzením druhového spektra, které je provázeno i snížením abundance všech druhů. Součet abundancí jednotlivých druhů je výrazně nižší než v analogických společenstvech v otevřené krajině. Snížení abundance všech druhů vede zákonitě k vyrovnaní jejich dominantí, což se projevuje tím, že hodnoty ekologické diverzity jsou v silně narušených společenstvech překvapivě vysoké a kolísají přibližně mezi 2,1 - 3,0 bitu /Šustek 1980/. Tyto překvapivě vysoké hodnoty musíme ovšem chápat v některých případech /zvl. na j. svahu Špilberku/ i jako známku samovolné obnovy původní fauny. Tato obnova

je způsobena druhotným zapojením korun stromů, které umožňuje pronikání některých typických lesních druhů. Probíhající sukcese vede pochopitelně ke vzrůstu diverzity. S druhým stadium narušení se setkáváme všeude, kde byl změněn původní vegetační kryt a jeho změna trvá dosud.

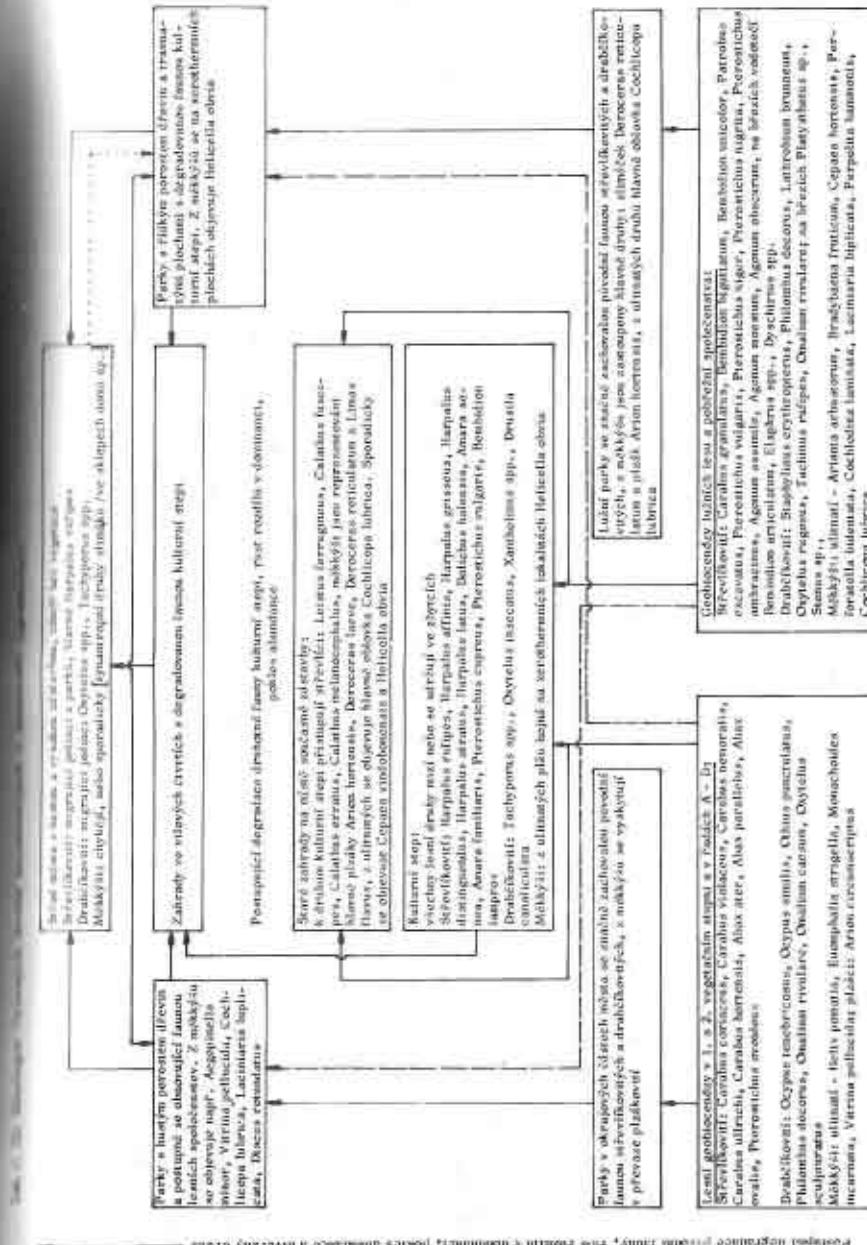
Fauna "asfaltové pouště" v centru města a vlivy působící na její utváření

Fauna brouků centra města pozůstává více méně jen z migrujících jedinců, kteří bud zase odletají mimo centrum nebo v něm hynou. V žádném případě zde nemůžeme hovořit o nějakých stálých společenstvech, v případě přezimujících klimatických podmínek můžeme hovořit nejvýše o krátkodobých agregacích jedinců. Při nočním rojení a migraci střevlíkovitých bylo pozorováno, že pronikání brouků do města velmi usnadňuje ulice vedené v radiálním směru k některé ploše městské zeleně. Těmito ulicemi /Solniční, Jakubská/ pronikají brouci hluboko do centra města. Naopak ulice vedené tangenciálně k městské zeleni pronikání střevlíkovitých do města téměř znemožňují /tř. Vítězství, Česká/.

Rozborem migrujících jedinců bylo zjištěno, že druhy s větším areálem / a tím i větší expanzivitou/ pronikají hlouběji a častěji areálem rozšíření k centru města, než druhy s méně rozsáhlými areály, které se ve městě uplatňují jen v místech s velkým podílem městské zeleně. Výrazným faktorem působícím na pronikání brouků do města je jejich letuschopnost a tím i větší pohyblivost. Důležitost této vlastnosti zvláště vyniká při porovnání s měkkýši, z kterých do středu města pronikají jen některé druhy nahých plodů, vyskytující se převážně ve sklepech domů.

Trofická struktura brouků v brněnské aglomeraci

V získaném materiálu byly zastoupeny druhy většiny trofických úrovní připadajících u této skupiny hmyzu v úvahu, tj. fytopágové, karnivoří, nekrofágové, detritofágí fytopágové a fungivří. Jejich vzájemný poměr v materiálu byl silně ovlivněn metodou

sběru /zemní pasti/. Nicméně přítomnost všech uvedených skupin naznačuje existenci fungujících potravních řetězců v městských geobiocenoidech, nebo alespoň určitou možnost jejich samovolné obnovy.

Závěry

- 1/ Brněnská aglomerace se přes silný stupeň urbanizace a znečištění prostředí vyznačuje druhově bohatou a ekologicky výrazně diferencovanou faunou brouků a měkkýšů.
- 2/ Zachovalost fauny jednotlivých stanovišť v intravilánu města závisí velmi na zastoupení a původnosti stromového patra vegetace. V místech, kde byl její charakter nebo alespoň struktura více méně zachována po celou dobu vývoje města se setkáváme s velmi zachovalými společenstvy brouků i měkkýšů, která jsou velmi blízká společenstvům na analogických stanovištích v otevřené krajině. V místech, kde byl původní vegetační kryt nahrazen umělým se setkáváme zpravidla s faunou odpovídající svým složením kulturní stepi v širším okolí Brna, v závislosti na stupni zapojení druhotné stromové vegetace na těchto plochách do druhových spekter pronikají původní lesní druhy.
- 3/ V místech, kde byl zachován původní vegetační kryt jsou změny vyvolané antropickým tlakem kvantitativní a samovolně reversibilní. V místech se změněným vegetačním krytem jsou předpoklady pro obnovu původní fauny určeny hustotou zapojení korun stromového patra vegetace, způsobem hospodaření a možnostmi imigrace.
- 4/ Kvantitativní, samovolně reversibilní změny společenstev jsou indikovány nízkými hodnotami ekologické diverzity, kvalitativní změny indikují vysoké hodnoty ekologické diverzity.
- 5/ Zjištěná trofická struktura fauny brouků dokládá existenci fungujících potravních řetězců v městském ekosystému, nebo alespoň možnost jejich obnovy.
- 6/ Prokázaná možnost existence relativně zachovalých společenstev brouků a měkkýšů v intravilánu města Brna, dokládá značnou rezistenci těchto živočichů vůči antropogenním změnám prostředí a je současně důkazem relativně vysoké biotické hodnoty stanovišť, na nichž byla zachována původní stromová vegetace,

ktorá umožnila přetrvat všechny antropogenní zásahy.

provedená šetření dokládají, že je nutné při výstavbě nových sídel a rozširování města přistupovat daleko šetrněji k původní stromové vegetaci v okolí města než dosud. Její začlenění do městské zeleně umožňuje přítomnost relativně velmi zachovalých společenstev rostlin a živočichů v samém středu města. Tím jsou vytvořeny mnohem příznivější podmínky pro krátkodobou rekreaci obyvatel, než v uměle zakládaných parcích. Začlenění původní vegetace /lesy apod./ do měst vytváří předpoklady ke snížení rekreačního tlaku na ekosystémy v okolí velkých měst a menšímu znečištění okolí měst výfukovými plyny.

Literatura:

- BUTTER Z. - VAŠÁTKO J. /1980/: Epigeická fauna brouků /Coleoptera/ a měkkýšů /Mollusca/ brněnské aglomerace. Závěr. zpr. Geografického ústavu, 20 str. rkp.
- BUTTER Z. /1980/: Použitie Shannon-Wienerovej funkcie pre posudzovanie narušenia ekosystémov. Zborník Lesnický výskum a výchova pracovníkov v ČSSR, pp. 1 - 15, Zvolen.
- BUTTER Z. /1981/: Některé souvislosti geografického rozšíření střevlíkovitých /Col. Carabidae/ a jejich schopnosti pronikat do ekosystémů urbanizované krajiny. Zprávy GgÚ ČSAV Brno, XVIII /1/: 30-40

3.2 Ryby

Vodní toky a nádrže jsou činitelem, jenž se významně uplatňuje při formování a rozvoji každé městské aglomerace. Ryby jako burákovci vázaní na vodní prostředí, se v synantropních procesech uplatňují pouze pasivně a ve vztahu k člověku jsou pouze ovlivňovaným prvkem. Proto ryby hodnotíme jako exoantropní živočichy. Vliv člověka, a to v kladném i záporném smyslu na rybí společenstva se uplatňuje jednak nepřímo, ovlivňováním životního prostředí ryb /např. znečišťování, úpravy vodního režimu, úpravy koryta toků aj./ a dále přímo, v rámci rybářského obhospodařování